

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमहालक्ष्म्यै नमः

श्रीमद्वेङ्कटाधरिविरचिते श्रीलक्ष्मीसहस्रे
॥ मङ्गलाख्यस्तबकः सप्तमः ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमहालक्ष्म्यै नमः

॥ मङ्गलाख्यस्तवकः सप्तमः ॥

भागधेयं भजेयं तत् फणिशैलकुटुम्बिनः।
मनीषिणो यदेवाहुः मङ्गलानां च मङ्गलम् ॥ 7.1 ॥

तनोति सिन्धोस्तनये कथञ्चित्
तवांशलेशो यदि सन्निधानम्।
तृणोऽपि माङ्गल्यमुपैत्यखर्वं
दूर्वादिरेवात्र निदर्शनं नः ॥ 7.2 ॥

गरुडध्वज वल्लभे शुभे
गणवर्णादिज दोष शान्तये।
वरदे तव वाचकं पदं
कवयः काव्यमुखे प्रयुञ्जते ॥ 7.3 ॥

विदुः पदाब्जं तव विश्वमङ्गलं
हरिप्रिये यत्परिवार वैभवात्।
समाश्रिता स्थाणुमपि श्मशानगं
जगत्यपर्णाऽजनि सर्वमङ्गला ॥ 7.4 ॥

तातो दुग्धपयोनिधिः सहभुवस्ते कौस्तुभाद्याः शुभाः
देवस्त्वव्यय दिव्य मङ्गलवपुः श्रीवत्सलक्ष्मा पतिः।
नाम श्रीरिति धाम पद्ममखिल क्षेमङ्करः पक्षिराट्
वाहः को हरिवल्लभे कथयितुं माङ्गल्यमीष्टे तव ॥ 7.5 ॥

यस्तु श्रीर्न पुरस्कारोत्यविनयाद्वस्तु त्वदीयं शुभं
 तस्मिन् नृत्यति दुर्गतिश्चिरतरं तत्र प्रमाणं तु नः।
 दुर्वासः प्रतिघोद्गमादधिगतः स्वर्वासवत्वच्युतिं
 दिव्यं माल्यमहो मदादगणयन् देवः शचीवल्लभः ॥ 7.6 ॥

दृष्टिः शिवोदयकरी करुणाभिरार्द्रा
 युक्तं तवाम्ब भजते भवतारकत्वम्।
 ज्येष्ठाश्रयोऽपि मघवान् स्तुतिभिस्तवाहो
 प्राप्यातुलोऽजनि पुनर्वसुवर्गमुच्चम् ॥ 7.7 ॥

फणिशयदयिते तव स्तुतिः
 भगवति पावनरीतिमाश्रिता।
 अवितथमत एव तद्वलात्
 शुभमगतोऽपि सुमङ्गलत्यहो ॥ 7.8 ॥

त्वद् भ्रातुरिन्दोरनुचारयोगात्
 प्रायेण मूढोऽप्यशुभः कुजन्मा।
 सुभूविभूषे स बुधाग्रगण्यो
 बभूव जग्राह च मङ्गलाख्याम् ॥ 7.9 ॥

जगृहे क्वचिदच्युतोऽवतारे
 जगतां मातरिनान्वयं पुरा यः।
 तमजस्रमिनान्वयं नयन्ती
 शिवतातं शिवतातिमातनोषि ॥ 7.10 ॥

कूत्पत्तिमूलमपि केशवपादपद्मं
 कल्याणि ते शुभ कराम्बुज मेलनेन।
 त्रैलोक्यमङ्गल मजीजनदब्धिकन्ये
 तीर्थं शिवत्वपरिदायि कपालिनोऽपि ॥ 7.11 ॥

कन्ये दुग्धोदन्वतस्तावकीनं
 मन्ये रूपं मङ्गलं मङ्गलानाम्।
 यत्सावर्ण्यप्राप्तभद्रा हरिद्रा
 सौमङ्गल्यं संविधत्ते वधूनाम् ॥ 7.12 ॥

यस्ते रूपमुपास्ते
 शुभं प्रपन्नं श्रियं हरिद्राजाम्।
 तत्क्रतुनयेन स वहेत्
 अमुत्र जननि श्रियं हरिद्राजाम् ॥ 7.13 ॥

॥ इति श्रीमद्वेङ्कटाध्वरिविरचिते श्रीलक्ष्मीसहस्रे मङ्गलाख्यस्तबकः सप्तमः ॥